

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΤΕΧΝΕΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ

3

Εφυγε και ο Κώστας Γιαννίδης

Ο Κώστας
Γιαννίδης
σημαντική
απώλεια
για το
Ελληνικό
τραγούδι

Μ ΜΠΟΡΕΙ και νάναι σύμπτωση, αλλά κάπου τελειώνει μια ολόκληρη εποχή, με το θάνατο δυο ανθρώπων, που πολύ αγάπησαν το τραγούδι, αν και το υπηρέτησαν από διαφορετικούς δρόμους.

Κι αν δεν ήταν ο Βασίλης Τσιτσάνης, που χάθηκε χτες, σίγουρα ο θάνατος του Κώστα Γιαννίδη, θα περνούσε με πολύ μεγαλύτερα αφιερώματα.

Γεννημένος στη Σμύρνη το 1903, ο συνθέτης του «Σαν κι απόψε», τέλειωσε τη ζωή του προχθές, σε ηλικία 81 χρόνων, για να ταφεί χτες τ' απόγευμα στο Α' Νεκροταφείο.

Οι σπουδές του, κλασικής μουσικής στην Ακαδημία του Βερολίνου, αφορούσαν τόσο στο πιάνο όσο και στη σύνθεση. Πρωτοεμφανίζεται στο Δη-

μοτικό Θέατρο του Στράλσουντ, με την οπερέττα «Το μικρόβιο της αγάπης» το 1927.

Για επιθεωρήσεις

Κι από το '31 κι ύστερα γράφει στην Αθήνα μουσική για επιθεωρήσεις και κωμωδίες, όπως τις: «Κεραμίδα», «Κολοκυθιά», «Κοκέττα», «Παναθήναια», «Κορίτσια της παντρείας», «Έτσι είν' η ζωή».

Όσο για τα ελαφρά του τραγούδι, ζέσταναν τις παρέες, ιδιαίτερα στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια και μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '60, για να ξαναζωντανέψουν και σήμερα που το ρετρό έγινε μόδα.

«Θα ξανάρθεις», «Συγγνώμη σου ζητώ», «Θάρθω μια νύχτα με φεγγάρι», «Λίγα λουλούδια», «Λες και ήταν χτες», «Σπιτάκι μου παλιό», όλα όσα τραγουδή-

θηκαν αγαπήθηκαν και αποτελούν ένα κομμάτι στην ιστορία του ελληνικού τραγουδιού.

Μια ιστορία, για πολλούς αμφισβητούμενη, με την έννοια πως τα τραγούδια της εποχής είχαν τις αναφορές τους στα ευρωπαϊκά ακούσματα. Ειδικά όμως για τη μουσική του Κώστα Γιαννίδη, υπάρχει ο χαρακτηρισμός της αυθεντικότητας.

Δεύτερο όνομα

Στο μεταξύ, ο συνθέτης διέθετε κι ένα δεύτερο ονοματεπώνυμο, το Γιάννης Κωνσταντινίδης. Μ' αυτό έγραφε κλασική μουσική, όπως την πολύ σημαντική «Δωδεκανησιακή σουίτα».

Εκτός από την κλασική ενασχόληση του συνθέτη και την αγάπη του για το λεγόμενο ελαφρό τραγούδι, ο Κωνσταντινί-

δης ή Γιαννίδης, έγραψε και το λαϊκό τραγούδι «Αυτά είναι τα νέα της Αλεξάνδρας», αλλά και το δημοτικίζον «Εβίρα μια, εβίρα δυο».

Διακρίσεις

Οι πιο σημαντικές διακρίσεις του συνθέτη ήταν το Α' βραβείο στο Φεστιβάλ Βαρκελώνης το 1960 για το τραγούδι του «Έγνα αγάπη μου», ερμηνευμένο από τη Νάνα Μούσχουρη, το Γ' βραβείο το '61 για τα «Γκριζα ματάκια» πάλι στη Βαρκελώνη, το Α' βραβείο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης το '62 για τις «Αλυσίδες».

Φίλος εκπληκτικός, όλων όσοι έζησαν κοντά του, έγραφε μουσική - κλασική - μέχρι το τέλος της ζωής του, ήταν γεμάτος χιούμορ και εκπλήξεις.